Lieta Nr. C07083415

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2016.gada 18.aprīlī

Aizkraukles rajona tiesa:
tiesnese J.Bebriša
ar tiesas sēdes sekretāri I.Šali,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA DNB līzings prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA DNB līzings, kura vārdā rīkojas SIA „JMPERO LEX" (turpmāk - prasītāja) cēlusi Aizkraukles rajona tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 23.aprīlī starp SIA DNB NORD Līzings (pēc nosaukuma maiņas SIA DNB līzings) un IK /pers. B/ noslēgts līzinga (nomas) līgums Nr.12730. Saskaņā ar līzinga līgumu prasītāja atbildētājas interesēs iegādājās automašīnu Audi A4, piešķirot atbildētājai tiesības lietot automašīnu līdz 2012.gada 15.aprīlim, maksājot ikmēneša nomas maksājumus.

Pamatojoties uz atbildētājas 2008.gada 4.aprīļa iesniegumu, 2008.gada 14.aprīlī noslēgta vienošanās 12730/20957 par līzinga līguma pārjaunojumu, un 2008.gada 14.aprīlī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgums Nr.20957, ar līguma darbības termiņu līdz 2014.gada 15.aprīlim. 2010.gada 1.jūnijā noslēgti grozījumi Nr.1 finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumā Nr.20957. Ar 2010.gada 17.decembra grozījumiem Nr.2, puses vienojās, ka līzinga beigu datums ir 2015.gada 28.aprīlis.

IK /pers. B/ izslēgta no komercreģistra 2013.gada 7.augustā.

Saskaņā ar Komerclikuma 76.panta otro daļu individuālais komersants par savām saistībām atbild ar visu savu mantu.

Prasītāja atsaucas uz Patērētāja tiesību aizsardzības likuma noteikumiem, norādot, ka atbildētāja nav patērētāja šī likuma izpratnē.

Ar 2008.gada 14.aprīļa līzinga objekta nodošanas apliecinājumu Nr.20957 automašīna tika nodota atbildētāja turējumā un lietošanā saskaņā ar līzinga līguma noteikumiem.

Saskaņā ar līzinga līguma un tā grozījumu II daļas 7.1.punktu, līzinga ņēmējs veic līzinga maksājumus, maksā procentus un komisijas maksu saskaņā ar maksājumu grafiku, ievērojot līguma noteikumus.

Saskaņā ar Komerclikuma 467.panta 1.punktu, Civillikuma 1589.pantu un līzinga līguma II daļas 10.1.punkta 1 .apakšpunktu līzinga devējs ir tiesīgs vienpusēji izbeigt līgumu un pārņemt līzinga objektu savā valdījumā pirms beidzies nomas termiņš, ja līzinga ņēmējs kavē jebkāda līgumā norādītā maksājuma veikšanu, izņemot pirmā maksājuma veikšanu un komisijas maksas samaksu, vairāk kā par 30 (trīsdesmit) dienām.

Ņemot vērā, ka atbildētāja kavēja pamatsummas maksājumus, prasītāja 2009.gada 15.septembrī nosūtīja atbildētājai paziņojumu par līguma izbeigšanu pirms termiņa un līzinga objekta nodošanu. 2012.gada 29.augustā atbildētājai nosūtīts atkārtots paziņojums par līguma izbeigšanu pirms termiņa un līzinga objekta nodošanu. 2012.gada 4.septembrī automašīna tika nodota prasītājai, par ko sastādīts nodošanas - pieņemšanas akts līgumam Nr.20957.

Parāds prasītājai pirms automašīnas realizācijas bija 12534,55 EUR, ko veidoja pamatsumma 11714,90 EUR, procenti 202,13 EUR, līgumsods 121,72 EUR, sagatavošana pārdošanai 99,19 EUR, evakuatora pakalpojumi 42,69 EUR, vērtēšana 213,43 EUR, Ceļu satiksmes drošības direkcija 140,54 EUR.

Saskaņā ar 2013.gada 12.jūnija rēķinu Nr.20957-G automašīna tika pārdota par 4297,52 EUR, par ko atbildētājai 2013.gada 12.augustā nosūtīts paziņojums.

Pēc automašīnas pārdošanas, atbildētājas saistības ir 8237,02 EUR, ko veido pamatsummas atlikums.

Prasītājs lūdz piedzīt no /pers. B/ par labu SIA DNB līzings parādu 8237,02 EUR, ko veido pamatsummas atlikums un tiesas izdevumus. Lūdz noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas par laiku periodu no 2009.gada 16.septembra līdz sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no nesamaksātās pamatsummas daļas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 5., 1278., 1280., 1286., 1309., 1319., 1587., 1589.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1754., 1755., 1756., 1757., 1764., 1765., 1934., 1943.pantu, 1946.panta pirmo daļu, Komerclikuma 76.pantu, Civilprocesa likuma 1., 5., 24., 34., 41., 74., 127., 128., 129., 130., 195.pantu.

Rakstveida paskaidrojumā atbildētāja /pers. B/ norāda, ka prasību neatzīst pilnībā. Prasības pieteikumā minēts, ka parāds prasītājai pirms automašīnas realizācijas bija 12534,55 EUR, līdz ar to atbildētājai nav skaidrs, uz kuru datumu prasītāja ir veikusi aprēķinu, līdz ar to prasītāja nav ievērojusi Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 4.punktu un judikatūrā pausto atziņu, ka līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzējs tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt - prasītājai aprēķins bija jāveic līdz 2012.gada 29.augustam, kad prasītāja ir nosūtījusi atbildētājai paziņojumu par līguma izbeigšanu.

Prasītāja zaudējumu aprēķinā ietvērusi izdevumu parāda aprēķinu, kurā ir iekļauta vērtēšana 213,43 EUR, sagatavošana pārdošanai 99,19 EUR, evakuatora pakalpojumi 42,69 EUR, Ceļu satiksmes drošības direkcija 140,54 EUR.

Attiecībā uz pozīciju sagatavošana pārdošanai atbildētāja norāda, ka Juridiskā tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., 209.lpp.). Arī Civilprocesa likuma 93.pantā ir teikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus.

Prasītāja nav pierādījusi prasīto zaudējumu apmēru, t.i., nav konkrēti norādīts, kas ietilpst izdevumos sagatavošana pārdošanai 99,19 EUR apmērā:

1) pirmkārt, nav skaidrs, no kādām pozīcijām sastāv izdevumi sagatavošana pārdošanai,

2) otrkārt, kā šādi izdevumi ir attiecināmi uz atbildētāju un noslēgto līzinga līgumu ar prasītāju.

Atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 1770.pantu un norāda, ka minētās tiesību normas izpratnē ar jēdzienu zaudējums saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas. Līdz ar, atsaucoties jau uz augstāk minēto Civilprocesa likuma 93. pantu, prasītāja nav paskaidrojusi atbildētājai izdevumu sagatavošana pārdošanai juridisko un faktisko pamatojumu.

Attiecībā uz automašīnas pārdošanas summas apmēru, atbildētāja norāda, ka prasītāja prasības pieteikumam pievienojusi 2012.gada 22.oktobra komisijas līgumu, kas noslēgts starp prasītāju un SIA „Baltijas realizācijas centrs". No līguma priekšmeta secināms, ka SIA „Baltijas realizācijas centrs" apņēmās izvietot pārdošanā un savas parastās komercdarbības ietvaros piedāvāt trešajām personām iegādāties automašīnu.

No komisijas līguma ir redzams, ka 2.1.punkts paredz, ka puses ir vienojušās pirkuma priekšmetu (automašīnu) pārdot par 8900,00 EUR (PVN iekļauts), taču prasītāja prasības pieteikumā norāda, ka automašīna pārdota par 4297,52 EUR, kas neatbilst starp prasītāju un SIA „Baltijas realizācijas centrs" noslēgtajam līgumam.

Tālāk no prasības pieteikumā pievienotajiem dokumentiem, redzams, ka automašīna ir pārdota 2013.gada 12.jūnijā tam pašam SIA „Baltijas realizācijas centrs", kas veica automašīnas realizāciju kopš 2012.gada 22.oktobra. No maksājuma uzdevuma, ko prasītāja ir samaksājusi SIA „Baltijas realizācijas centrs", ir redzams, ka prasītāja par automašīnas pārdošanu ir saņēmusi 5200 EUR nevis kā norādīts prasības pieteikumā – 4297,52 EUR. Atbildētāja norāda, ka prasītāja nezināmu iemelsu dēļ ir paturējusi sev 902,48 EUR apmērā no automašīnas pārdošanas vērtības, un minēto summu nav ieskaitījusi kopējās parāda summas daļējai dzēšanai, un prasības pieteikumā atkārtoti prasa piedzīt no atbildētājas 902,48 EUR.

Atbildētājas ieskatā šāda prasītāja rīcība ir atzīstama par prettiesisku.

Kā izriet no līzinga līguma, automašīnas pirkuma maksa tika noteikta 27543,16 EUR, tajā skaitā PVN 4201,50 EUR. Tātad IK /pers. B/ kā pievienotās vērtības nodokļa maksātāja automašīnu iegādājās ar PVN, kā arī ikmēneša maksājumi tika veikti, iekļaujot PVN maksājumu. Līdz ar to arī automašīnas pārdošana juridiskajai personai iekļauj PVN nodokļa samaksas pienākumu, un visa summa 5200 EUR, kas bija iegūta no automašīnas realizācijas, bija jānovirza prasītājas parāda saistību dzēšanai.

Attiecībā uz vērtēšanas izdevumiem atbildētāja paskaidro, ka prasītāja līzinga objekta vērtēšanu periodā no 2012.gada 18.oktobra līdz 2013.gada 12.jūnijam, kad automašīna tika pārdota, bija veikusi piecas reizes par kopējo summu 213,43 EUR apmērā.

Atbildētāja uzskata, ka līzinga objekta vērtēšana piecas reizes jau pēc nodošanas prasītājai nav samērīga un ir pretēja Civillikuma normām, proti, Civillikuma 1779.[1] pantam, kas nosaka, ka zaudējumu nodarītājs atlīdzina zaudējumus tādā apmērā, kādu varēja saprātīgi paredzēt darījuma noslēgšanas laikā kā neizpildīšanas sagaidāmās sekas, ja vien neizpildīšana nav notikusi ļauna nolūka vai rupjas neuzmanības dēļ. Ar šo atbildētāja norāda, ka līzinga objekta vērtēšana nevar tikt atzīta par saprātīgu, jo ar līzinga objekta nodošanu prasītājai, atbildētāja ir vienlaicīgi nodevusi arī visus pienākumus un tiesības, kas gulstas uz līzinga objektu, un atbildētājai nav iespēja kontrolēt prasītājas darbības līzinga objekta realizācijas periodā, līdz ar to nevar atbildētājai uzlikt par pienākumu segt vērtēšanas izmaksas neierobežotā laika periodā - ņemot vērā, ka līzinga objekts tika realizēts pēc deviņiem mēnešiem no pieņemšanas nodošanas akta parakstīšanas brīža. Atbildētāja uzskata, ka prasītāja ir rīkojusies bezatbildīgi, veicot līzinga objekta novērtējumus katru mēnesi, neizvērtējot šādu darbību nepieciešamību un paļaujoties, ka vērtēšanas izmaksas varēs piedzīt no atbildētājas.

Prasītājas norādītie zaudējumi ir uzskatāmi par attālinātiem, minēto apliecina Civillikuma 1776.pants, kas paredz, ka cietušajam (prasītājam) zaudējumu novēršanai jāveic tādi pasākumi, kas attiecīgajos apstākļos ir saprātīgi un cietušajam ir tiesības prasīt to zaudējumu atlīdzību, no kuriem tam nav bijis iespējams izvairīties, veicot šā panta pirmajā daļā minētos pasākumus. Minētais pants nozīmē, ka persona, kurai ir radušies zaudējumi, nav tiesīga saņemt zaudējumu atlīdzību, ja tie ir radušies paša cietēja vainas dēļ vai arī viņš nav bijis pietiekami rūpīgs un varējis zaudējumus novērst.

Tiesību teorijā ir norādīts, ka ne visi zaudējumi, ko cietusi otra puse, aptver līguma darbības sfēru, un tiesību aizskārēju nedrīkst apgrūtināt ar zaudējumu kompensāciju, kurus tā nekad nevarētu paredzēt līguma slēgšanas laikā. Šāda pieeja ir balstīta uz to, ka šādus neparedzamus gadījumus nevar arī apdrošināt (Kārkliņš J. Promocijas darbs „Latvijas līgumtiesību modernizācijas galvenie virzieni"). Līdz ar to tiesību aizskārējam ir jāatlīdzina tie zaudējumi, kuri ir tiešā cēloniskā sakarā ar pārkāpumu, un pie tam kurus tiesību pārkāpējs varēja saprātīgi paredzēt, pastāvot parastai notikuma gaitai un konkrēta līguma sevišķiem apstākļiem. Tādejādi, kā norāda dr.iur. J.Kārkliņš, modernā tiesību teorijā kā vienu no cēloņsakarības pazīmēm uzskata zaudējumu paredzamību līguma slēgšanas laikā, kas tādejādi ierobežo seku loku, par kuru ir atbildīga līgumu pārkāpusī puse.

Prasītāja norāda, ka tai radušies izdevumi, kas saistīti ar automašīnas evakuēšanu. Atbildētāja paskaidro, ka līzinga objektu atbildētāja nogādājusi prasītāja noteiktā vietā, un evakuācijas pakalpojumi netika izmantoti. Ar šo atbildētāja vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka prasītāja nepamatoti vēlas piedzīt izdevumus 42,69 EUR apmērā par automašīnas evakuēšanu. Minēto apliecina fakts, ka prasītāja nav uzrādījusi evakuācijas izdevumu apliecinošu dokumentu.

Prasības pieteikuma aprēķinā norādīts, ka summa par Ceļu satiksmes drošības direkcijas izdevumiem ir 140,54 EUR.

Atbildētāja vērš tiesas uzmanību, ka 2012.gada 4.septembrī automašīna tika nodota prasītājas valdījumā ar pieņemšanas - nodošanas aktu, taču Ceļu satiksmes drošības direkcijas kvītis (Nr.RB 1210692220, RB1210691341, RB1210691371) ir datētas ar 2012.gada 4.oktobri, t.i, pēc tam kad

automašīna jau tika nodota prasītājai. Ceļu satiksmes drošības direkcijas kvītī Nr.RB1210692220 ir redzams, ka uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis ir aprēķināts par laika periodu no 8 līdz 10 mēnesim, t.i, par 2012.gada augustu, septembri un oktobri. Taču 2012.gada 4.septembrī automašīna tika nodota prasītājas valdījumā, līdz ar to atbildētājai nav pienākuma veikt uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa maksājumu par laika periodu no 2012.gada 4.septembra līdz 2012.gada 30.oktobrim. Minēto apliecina Civillikuma 876.pants, kurā noteikts, ka lietas valdījums ir īpašuma tiesībai atbilstoša faktiska vara par lietu. Tas pastāv, kad ķermeniska lieta faktiski atrodas kādas personas pilnīgā varā un kad pie tam šī persona izrāda gribu rīkoties ar lietu līdzīgi īpašniekam, līdz ar to prasītājai kā automašīnas īpašniecei un valdītājai izdevumi par automašīnas uzturēšanu un kopšanu no 2012.gda 4.septembra ir jāsedz pašai.

Konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas ir speciālais likums attiecībā pret Civillikuma normām. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgta līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Civillikuma 1785.pantā ir noteikts, ja zaudējumu atlīdzības pienākums izriet no līgumiskas saistības pārkāpuma, tad atlīdzības apmēru noteic šā līguma saturs. Ar šo atbildētāja vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka līzinga līgumā nav atrunāts konkrēts izdevumu apmērs, līdz ar to atbildētājai, kā patērētājai minētie līzinga līguma punkti nav saistoši.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, un faktu, ka līzinga (nomas) līgumā, 2008.gada 14.aprīlī noslēgtā finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumā un pārjaunojuma līgumā nav atrunāts konkrēts izdevumu apmērs vai maksimālā summa, kas būtu jāsedz līzinga ņēmējam, atbildētāja uzskata, ka uz atbildētāju nav attiecināmas prasības pieteikuma zaudējumu aprēķinā ietvertās pozīcijas: vērtēšana - 213,43 EUR apmērā, sagatavošana pārdošanai - 99,19 EUR apmērā, evakuācijas pakalpojumi 42,69 EUR apmērā. Atbildētāja norāda, ka prasītāja nav pierādījusi zaudējumu 355,31 EUR apmērā piedziņas tiesisko pamatu, tādējādi prasība, kā nepamatota ir noraidāma *(lietas 105.-109.lapa).*

2016.gada 4.janvārī Aizkraukles rajona tiesā saņemta prasītāja atsauksme par atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem. Prasītāja norāda, ka atbilstoši pastāvošajai judikatūrai, prasītāja ir veikusi aprēķinu uz 2012.gada 29.augustu. Procenti aprēķināti līdz 2012.gada 28.augustam, bet līgumsods līdz 2012.gada 16.augustam. Pēc vienpusējās atkāpšanās no līzinga līguma nav aprēķināti ne procenti, ne līgumsods.

Saskaņā ar līzinga līgumu un tā grozījumu II. daļas 10.3., 10.4., 10.5., 10.7., 10.10., 10.12.punktu atbildētājai ir jāsedz visi izdevumi, tajā skaitā, izdevumi par automašīnas sagatavošanu pārdošanai (mašīnas virsbūves mazgāšana un pulēšana, vaskošana, dzinēja mazgāšana, salona tīrīšana un restaurēšana, plastmasas un gumijas detaļu atjaunošana, skrāpējumu krāsošana, lukturu detaļu pulēšana). Par uzturēšanas un sagatavošanas darbiem pārdošanai 2013.gada 25.jūnijā SIA „Baltijas realizācijas centrs" izrakstījusi prasītājai rēķinu Nr.130942 par kopējo summu 69,71 Ls jeb 99,19 EUR, ko prasītāja samaksājusi 2013.gada 2.jūlijā, ko apliecina 2013.gada 2.jūlija maksājuma uzdevums Nr.13-88698. Savukārt 2012.gada 4.septembra rēķins Nr.121646 prasītājai piestādīts par evakuatora pakalpojumiem par summu 30 Ls jeb 42,69 EUR, ko prasītāja apmaksājusi ar 2012.gada 13.septembra maksājuma uzdevumu Nr.12-84005, jo automašīna tika nodota prasītājai tā juridiskajā adresē Skanstes ielā. Pieņemot savā valdījumā automašīnu, prasītāja neriskē ar to pārvietoties un tādēļ automašīna ar prasītāja sadarbības partnera SIA „Baltijas realizācijas centrs" evakuatoru tika nogādāta stāvvietā /adrese/ glabāšanai un vēlāk arī tirdzniecībai, jo SIA „Baltijas realizācijas centrs" ir civiltiesiski apdrošināts pret nelaimes gadījumiem, transportējot automašīnu.

Atbildētājas nodotajai automašīnai ir veikti vairāki novērtējumi, proti, 2012.gada 18.oktobrī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2012/3703, 2012.gada 4.decembrī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2012/4241, 2013.gada 17.janvārī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/207, 2013.gada 11.martā transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/918, 2013.gada 24.aprīlī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/1538 un 2013.gada 10.jūnijā transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/2189.

2012.gada 22.oktobrī komisijas līguma 2. 1.punktā ir noteikta pirkuma summa, par kādu automašīna tiek pārdota, taču līguma 2.2.punkts paredz tiesības mainīt šo līguma noteikumu.

Ņemot vērā, ka automašīnu nevarēja pārdot par tās sākotnēji noteikto cenu 8900 EUR un sekojošām cenām, ir veiktas vairākas pārvērtēšanas, līdz automašīna pārdota par summu 4297,52 EUR bez PVN.

Iegādājoties atbildētājas vajadzībām automašīnu, tiesības iekļaut pievienotās vērtības nodokli priekšnodoklī bija atbildētājai kā pievienotā vērtības nodokļa maksātājai. Proti, automašīna tika nopirkta par summu 26600 EUR, bez PVN. Pretēji atbildētājas norādītajam saskaņā ar līzinga līgumu un tā grozījumiem pievienoto maksājumu grafiku, atbildētājai nebija jāveic PVN maksa ik mēnesi. Pārdodot automašīnu par 5200 EUR ar PVN, pievienotās vērtības nodokļa summu 902,48 EUR, prasītāja nevar novirzīt parāda segšanai, jo tas ir pretēji likumam, prasītāja ir pievienotās vērtības nodokļa maksātāja, līdz ar to šī summa ir jāsamaksā valstij kā pievienotās vērtības nodoklis.

Prasītāja nepiekrīt atbildētājas norādītajam, ka pušu attiecības regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, jo saskaņā ar šā likuma 1.panta 3.punktu patērētājs ir fiziskā persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties vai izmantot preci vai pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību. No līzinga līguma, tā grozījumiem un citiem dokumentiem, kā arī pašas atbildētājas paskaidrojumiem, nepārprotami izriet, ka automašīna iegādāta atbildētājai kā saimnieciskās darbības veicējai *(lietas 113.-114.lapa).*

Prasītāja pārstāvis /pers. M/ *(pilnvara lietas 98., 154.lapa)* tiesas sēdē prasību uzturēja prasības pieteikumā norādītajā apmērā un sniedza paskaidrojumu atbilstoši prasības pieteikumā un atsauksmē izklāstītajiem apstākļiem.

Atbildētāja /pers. B/ tiesas sēdē prasību neatzina. Atbildētāja sniedza paskaidrojumu atbilstoši rakstveida paskaidrojumā izklāstītajam.

Motīvu daļa

Izvērtējusi prasītāja pārstāvja /pers. M/, atbildētājas /pers. B/ tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Atbilstoši Civillikuma 1511.pantam līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (Civillikuma 1401.pants).

No lietas materiāliem redzams un lietā nav strīda par to, ka 2007.gada 23.aprīlī starp SIA DNB NORD Līzings un IK /pers. B/ noslēgts līzinga (nomas) līgums Nr.12730. Saskaņā ar līzinga līgumu prasītāja (līzinga devēja) atbildētājas (līzinga ņēmējas) uzdevumā un interesēs iegādājās no pārdevēja vieglo automašīnu Audi A4, identifikācijas (šasijas) numurs: /numurs/. Saskaņā ar līzinga līguma noteikumiem pirkuma maksa noteikta 26600 EUR, bez PVN. Līzinga (nomas) līguma termiņš noteikts 60 mēneši, tā beigu termiņš noteikts 2012.gada 15.aprīlis *(lietas 10.-18.lapa)*.

Pamatojoties uz atbildētājas 2008.gada 4.aprīļa iesniegumu *(lietas 19.lapa)*, 2008.gada 14.aprīlī noslēgta vienošanās 12730/20957 par līzinga līguma pārjaunojumu *(lietas 20.lapa)*, un 2008.gada 14.aprīlī starp SIA DNB NORD Līzings un IK /pers. B/ noslēgts finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgums Nr.20957. Finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma termiņš noteikts 2014.gada 15.aprīlis *(lietas 21.-22.lapa)*.

2010.gada 1.jūnijā noslēgti grozījumi Nr.1 finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumā Nr.20957 *(lietas 24.-33.lapa)*. Ar 2010.gada 17.decembra grozījumiem Nr.2 finanšu līzinga (nomas pirkuma) līgumā, puses vienojās, ka līzinga beigu datums ir 2015.gada 28.aprīlis *(lietas 34.-43.lapa)*. Saskaņā ar līzinga līguma un tā grozījumu II daļas 7.1.punktu līzinga ņēmējs veic līzinga maksājumus, maksā procentus un komisijas maksu saskaņā ar maksājumu grafiku, ievērojot līguma noteikumus.

No līzinga objekta nodošanas apliecinājuma Nr.20957 redzams, ka līzinga objekts ir nodots saistību pārņēmēja turējumā un lietošanā 2008.gada 14.aprīlī *(lietas 44.lapa)*.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi par to, ka pušu starpā noslēgtais līgums būtu apstrīdēts vai atcelts, arī atbildētāja tiesas sēdē apstiprināja, ka strīds par noslēgto līgumu nepastāv, tādejādi, tas uzskatāms par tiesiski noslēgtu. Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu. Savukārt Civillikuma 1425.pants nosaka, ka katra saistība ir jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

No prasības pieteikuma un prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka atbildētāja nav pienācīgi pildījusi finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma saistības attiecībā uz līgumā paredzēto maksājumu veikšanu, proti, nav veikusi maksājumus maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā un apmērā.

Civillikuma 1589.pantā ir noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, ja tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos pieļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi nolīgta.

Finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma II daļas 10.1. un 10.1.1. punkts paredz līzinga devēja tiesības pieprasīt, lai līzinga ņēmējs veic visus nesamaksātos līzinga maksājumus un izpilda visas citas līgumā noteiktās līzinga ņēmēja maksājuma saistības pret līzinga devēju pirms noteiktā termiņa, ja līzinga ņēmējs kavē jebkura līguma maksājuma veikšanu (izņemot pirmās iemaksas un komisijas maksas samaksu) ilgāk par 30 (trīsdesmit) dienām. Saskaņā ar līguma II daļas 10.2.2. punktu pēc līzinga devēja pieprasījuma līzinga ņēmējam ir pienākums nodot līzinga objektu līzinga devējam saskaņā ar 10.3.punkta un turpmāko punktu noteikumiem.

Prasītāja izmantojusi līgumā paredzētās tiesības un 2009.gada 15.septembrī paziņojusi atbildētājai par līguma izbeigšanu pirms termiņa un līzinga objekta nodošanu saistību neizpildes dēļ *(lietas 45.-49.lapa)*. 2012.gada 29.augustā atbildētājai nosūtīts atkārtots paziņojums par līguma izbeigšanu pirms termiņa un līzinga objekta nodošanu *(lietas 50.-52.lapa)*.

2012.gada 4.septembrī prasītāja transportlīdzekli pārņēmusi savā valdījumā, ko apliecina pieņemšanas - nodošanas akts līgumam Nr.20957. Pieņemšanas – nodošanas aktā ir norādīts, ka automašīnas pilnu un detalizētu apskati un novērtēšanu veiks sauszemes transportlīdzekļu sertificēts tehniskais eksperts. Par nodotā īpašuma vizuālajiem un slēptajiem bojājumiem materiālo atbildību nes turētājs *(lietas 57.lapa)*.

2012.gada 18.oktobrī SIA „Baltijas realizācijas centrs" veica līzinga objekta novērtējumu, nosakot transportlīdzekļa tirgus vērtību 8900 EUR, bet ātrās realizācijas vērtību 6200 EUR *(lietas 74.lapa)*. Automašīnai tika veikta atkārtota novērtēšana 2012.gada 4.decembrī, ko apliecina transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2012/4241 *(lietas 59.lapa)*, 2013.gada 17.janvārī, ko apliecina transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/207 *(lietas 62.lapa)*, 2013.gada 11.martā, ko apliecina transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/918 *(lietas 65.lapa)*, 2013.gada 24.aprīlī, ko apliecina transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/1538 *(lietas 68.lapa)* un 2013.gada 10.jūnijā, ko apliecina transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/2189, nosakot transportlīdzekļa tirgus vērtību 6000 EUR, bet ātrās realizācijas vērtību 4200 EUR. Aktos norādīts, ka novērtējums ir derīgs 1 mēnesi no novērtēšanas dienas *(lietas 71.lapa)*.

No lietas materiāliem redzams, ka 2012.gada 22.oktobrī starp SIA DNB Līzings un SIA „Baltijas realizācijas centrs" noslēgts komisijas līgums Nr.LV-2012/3177 *(lietas 81.lapa)*. Saskaņā ar līguma 2.1.punktu klients nosaka, ka summa par kādu pirkuma priekšmets piedāvājams pārdošanai, nedrīkst būt mazāka par 8900 EUR, PVN iekļauts. Savukārt līguma 3.1.punktā norādīto cenu sabiedrība ir tiesīga mainīt tikai un vienīgi kārtībā, kāda noteikta līdzēju starpā 2012.gada 6.janvārī noslēgtajā sadarbības līgumā.

Saskaņā Finanšu līzinga (nomas pirkuma) līguma II daļas 10.11. punktu līzinga devējs pārdod tam nodoto līzinga objektu pēc sava ieskata, ievērojot 10.12. un 10.13. punkta noteikumus.

Saskaņā ar līzinga līgumu un tā grozījumu II daļas 10.3. punktu līzinga ņēmējs nodod līzinga objektu līzinga devējam tā noteiktajā laikā un vietā.

Līzinga ņēmējs sedz visus izdevumus, kas saistīti ar līzinga objekta nodošanu, ieskaitot, bet neaprobežojoties ar izdevumiem, kuri ir saistīti ar līzinga objekta nogādāšanu līdz tā nodošanas vietai. Saskaņā ar līzinga līgumu un tā grozījumu II daļas 10.7. punktu ja līzinga objekts netiek nodots līzinga devējam tādā stāvoklī, kas norādīts 10.4.punktā, līzinga ņēmējs atlīdzina līzinga devējam visus izdevumus, kuri saistīti ar līzinga objekta savešanu kārtībā un attiecīgo dokumentu atjaunošanu.

Saskaņā ar līzinga līgumu un tā grozījumu II daļas 10.12. punktu no līzinga objekta pārdošanas ieņēmumiem vispirms tiek segti līzinga objekta pārdošanas uzturēšanas un glabāšanas izdevumi, kuri bijuši līzinga devējam, bet pēc tam – visi nesamaksātie līzinga maksājumi (arī tie līzinga maksājumi, kuriem saskaņā ar maksājumu grafiku vēl nav iestājies samaksas termiņš) un procenti, kas aprēķināti par laika posmu līdz līzinga objekta pārdošanas dienai, kā arī tiek apmierināti pārējie līzinga devēja prasījumi atbilstoši līgumam.

Par uzturēšanas un sagatavošanas darbiem pārdošanai 2013.gada 25.jūnijā SIA „Baltijas realizācijas centrs" izrakstījusi prasītājai rēķinu Nr.130942 par kopējo summu 69,71 Ls jeb 99,19 EUR *(lietas 77.lapa).* No 2013.gada 2.jūlija maksājuma uzdevuma Nr.13-88698 redzams, ka prasītāja norādīto summu SIA „Baltijas realizācijas centrs" samaksājusi *(lietas 78.lapa).*

Par evakuatora pakalpojumiem 2012.gada 4.septembrī SIA „Baltijas realizācijas centrs" izrakstījusi prasītājai rēķinu Nr.121646 par kopējo summu 30 Ls jeb 42,69 EUR *(lietas 79.lapa)*, ko prasītāja apmaksājusi 2012.gada 13.septembrī *(lietas 80.lapa).*

No prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka automašīna tika nodota prasītājai tā juridiskajā adresē /adrese A/. Pieņemot savā valdījumā automašīnu, prasītāja neriskē ar to pārvietoties un tādēļ automašīna ar prasītāja sadarbības partnera SIA „Baltijas realizācijas centrs" evakuatoru tika nogādāta stāvvietā /adrese/ glabāšanai un vēlāk arī tirdzniecībai, jo SIA „Baltijas realizācijas centrs" ir civiltiesiski apdrošināts pret nelaimes gadījumiem, transportējot automašīnu.

Atbildētājas nodotajai automašīnai ir veikti vairāki novērtējumi, proti, 2012.gada 18.oktobrī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2012/3703 *(lietas 74.lapa),* 2012.gada 4.decembrī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2012/4241 *(lietas 59.lapa)*, 2013.gada 17.janvārī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/207 *(lietas 62.lapa)*, 2013.gada 11.martā transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/918 *(lietas 65.lapa)*, 2013.gada 24.aprīlī transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/1538 *(lietas 68.lapa)* un 2013.gada 10.jūnijā transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2013/2189 *(lietas 71.lapa).* No lietas materiāliem redzams, ka SIA „Baltijas realizācijas centrs" izrakstījusi prasītājai rēķinus par kopējo summu 150 Ls jeb 213,43 EUR *(lietas 60., 63., 66., 69., 72., 75. lapa)*. No maksājuma uzdevumiem redzams, ka prasītāja norādīto summu SIA „Baltijas realizācijas centrs" samaksājusi *(lietas 61., 64., 67., 70., 73., 76. lapa).*

No Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2012.gada 4.oktobra kvītīm Nr. RB1210691341, Nr.RB1210692220, Nr.RB1210691371 redzams, ka prasītāja veikusi apmaksu 98,77 Ls jeb 140, 54 EUR apmērā *(lietas 82.-84.lapa).*

No prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina *(lietas 58.lapa)* un prasītāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem redzams, ka prasītāja aprēķinājusi kavētos procentus par laika periodu līdz 2012.gada 28.augustam 202,13 EUR apmērā un līgumsodu par laika periodu līdz 2012.gada 16.augustam 121,72 EUR apmērā. Līgumiskie procenti un līgumsoda aprēķins veikts līdz vienpusējai atkāpšanās no līguma, kas atbilst judikatūrā paustajai atziņai, ka prasītājai ir tiesības saņemt līgumsodu un līgumiskos procentus, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-644/2013).*

Kā norādīts prasības pieteikumā, tad atbildētājas /pers. B/ parāds pirms transportlīdzekļa realizācijas bija 12534,55 EUR, ko veidoja pamatsumma pirms realizācijas 11714,90 EUR, kavētie procenti 202,13 EUR, līgumsods 121,72 EUR, prasītāja veiktie maksājumi par automašīnas sagatavošanu pārdošanai 99,19 EUR, prasītāja veiktie maksājumi par evakuatora pakalpojumiem 42,69 EUR, prasītāja veiktie maksājumi par automašīnas vērtēšanu 213,43 EUR, prasītāja veiktie maksājumi Ceļu satiksmes drošības direkcijai 140,54 EUR. Tiesa atzīst, ka prasības pieteikumā kļūdaini norādīts pamatsummas atlikums pirms realizācijas 11714,90 EUR. No parāda aprēķina *(lietas 58.lapa)* redzams, ka pamatsummas atlikums pirms ir realizācijas ir 10455,95 EUR un kavētā pamatsumma pirms realizācijas 1258,90 EUR, kopā 11714,85 EUR.

Lietas materiāliem pievienots 2013.gada 16.janvāra akts Nr.AJI03226 par transportlīdzekļa (numurētā agregāta) pieņemšanu tirdzniecībai *(lietas 88.lapa).*

No lietas materiāliem pievienotā 2013.gada 12.jūnija rēķina Nr.20957-G redzams, ka prasītāja pārdevusi līzinga objektu (transportlīdzekli) par summu 4297,52 EUR bez PVN *(lietas 85.lapa).* 2013.gada 12.augustā atbildētājai nosūtīts paziņojums par neizpildītām saistībām *(lietas 53.-56.lapa).*

Tiesa konstatē, ka, lai gan transportlīdzeklis realizēts par summu 4297,52 EUR bez PVN, tā realizācija notikusi atbilstoši līzinga līguma noteikumiem.

Prasītājas tiesības izvēlēties kārtību, kādā tiek dzēsti prasījumi, noteiktas līzinga līguma un tā grozījumu II daļas 10.12. punktā.

Parāda summas aprēķina pamatotību pierāda prasītāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi, kā arī lietas materiālos esošie pierādījumi.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka prasītāja no atbildētājas piedzenamo summu aprēķinājusi pareizi.

Tiesa piekrīt prasītāja pārstāvja norādītajam, ka iegādājoties atbildētājas vajadzībām automašīnu, tiesības iekļaut pievienotās vērtības nodokli priekšnodoklī bija atbildētājai kā pievienotā vērtības nodokļa maksātājai. Proti, automašīna tika nopirkta par summu 26600 EUR, bez PVN. Pretēji atbildētājas norādītajam saskaņā ar līzinga līgumu un tā grozījumiem pievienoto maksājumu grafiku, atbildētājai nebija jāveic PVN maksa ik mēnesi. Pārdodot automašīnu par 5200 EUR ar PVN, pievienotās vērtības nodokļa summu 902,48 EUR, prasītāja nevarēja novirzīt parāda segšanai, jo tas ir pretēji likumam, prasītāja ir pievienotās vērtības nodokļa maksātāja, līdz ar to šī summa prasītājai ir jāsamaksā valstij kā pievienotās vērtības nodoklis.

Tiesa nepiekrīt atbildētājas rakstveida paskaidrojumā norādītajam, ka konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkts nosaka, ka patērētājs ir fiziskā persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties vai izmantot preci vai pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību.

No prasības pieteikumā norādītā, atbildētājas paskaidrojumiem, juridiskas personas līzinga pieteikuma *(lietas 86.lapa)*, finanšu līzinga (nomas

pirkuma) līguma un tā grozījumiem redzams, ka automašīna atbildētājai iegādāta kā saimnieciskās darbības veicējai individuālam komersantam darba vajadzībām.

No Lursoft datu bāzē pieejamās informācijas redzams, ka IK /pers. B/ likvidēta 2013.gada 7.augustā *(lietas 90.lapa)*.

Saskaņā ar Komerclikuma 76.panta otro daļu individuālais komersants par savām saistībām atbild ar visu savu mantu.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājai jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka savas saistības būtu izpildījusi. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus – faktu, ka atbildētājai pastāv nenokārtota maksājuma saistība 8237,02 EUR apmērā, un šī summa piedzenama no atbildētājas par labu prasītājai.

Prasītāja lūgusi noteikt tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 procentus no pamatparāda par laika periodu no 2009.gada 16.septembra līdz sprieduma izpildei. No lietas materiāliem redzams, ka Līzinga līgums izbeigts 2012.gada 29.augustā. Līdz 2012.gada 28.augustam ir aprēķināti līgumiskie procenti.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (Civillikuma 844.pants) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Atbilstoši Civillikuma 1756.pantam pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1765.pantā likumisko procentu apmērs noteikts seši procenti no simta gadā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. LR Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 17.decembra spriedumā lietā Nr.SKC-262/2012 norādījis, ka atbilstoši tiesību doktrīnā izteiktajai atziņai procentu atlīdzības par sveša kapitāla lietošanas atvēlējumu vai atdošanas kavējumu galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci, kas ietver pieņēmumu, ka kapitāls parasti nes augļus. Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka tiesai, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā jānorāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru. Dotajā gadījumā saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu un judikatūrā norādīto (*LR Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2013.gada 30.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-644/2013, 2015.gada 30.septembra spriedums lietā Nr.SKC-191/2015)* ir nosakāmas prasītājas tiesības no līguma izbeigšanas pirms termiņa 2012.gada 29.augusta līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no nesamaksātās pamatparāda summas – 8237,02 EUR. Saskaņā ar Civillikuma 1763.panta nosacījumiem procentu pieaugums apstāsies, kad to daudzums sasniegs nesamaksātā pamatparāda apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu 555,24 EUR *(lietas 8.lapa)*. Turklāt prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus - izdevumus, kas saistīti tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 6,37 EUR *(lietas 9.,155.lapa)*. Minētie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 189., 190., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

SIA DNB līzings prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA DNB līzings, reģistrācijas Nr.40003659898, pamatsummas parādu 8237,02 EUR (astoņi tūkstoši divi simti trīsdesmit septiņus *euro* un 02 centus), valsts nodevu 555,24 EUR (pieci simti piecdesmit piecus *euro* un 24 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,37 EUR (sešus *euro* un 37 centus).

Noteikt SIA DNB līzings tiesības par laiku no 2012.gada 29.augusta līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/ likumiskos 6% (sešus procentus)gadā no neatmaksātās pamatsummas 8237,02 EUR (astoņi tūkstoši divi simti trīsdesmit septiņiem *euro* un 02 centiem).

Samaksa SIA DNB līzings veicama: AS DNB banka, konta Nr. LV92RIKO0002013016945, SWIFT kods RIKOLV2X, maksājuma mērķī jānorāda līguma Nr.20957.

Noteikt /pers. B/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 18.aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 18.aprīlī.

Tiesnese J.Bebriša